

ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΕΝ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Γ'.

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ (Treuhand der Arbeit)

Ἡ ἀντίληψις τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ, ὅτι τὸ Κράτος εἶναι κυρίαρχον, καὶ ὡς τοιοῦτον πρέπει νὰ παρακολουθηθῆ καὶ νὰ ἐλέγχη πᾶσαν ἔκφανσιν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, νὰ ἐποπτεύη καὶ νὰ ρυθμίζη ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ δημοσίου βίου τῶν τῆν κοινωνίαν συγκροτούντων ἀτόμων, ἐδημιούργησε τὴν ἀνάγκην τῆς ἰδρύσεως τοῦ θεσμοῦ τοῦ Διοικητοῦ Ἐργασίας. Τοῦτου κύριον ἔργον καὶ πρῶτιστον καθῆκον εἶναι ἡ ἐξασφάλισις τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἡσυχίας ἐν πῇ ἐργασία καὶ ἡ διαμόρφωσις ἐθνικῶν συνθηκῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν ἐθνικοσοσιαλιστικῆς συνειδήσεως μεταξὺ τῶν ἐργαζομένων. Ὁ Διοικητὴς Ἐργασίας προσομοιάζει κατὰ πολὺ τὸν Διαιτητὴν Ἐργασίας τοῦ δευτέρου Ράιχ, διότι κύριον καθῆκον τούτου εἶναι νὰ μεσολαθῆ ὡς διαιτητὴς εἰς τὰς διαφοράς, αἵτινες παρουσιάζονται μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν, καὶ νὰ διευθετῆ ταύτας κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὴν κοινωνικὴν εἰρήνην, χωρὶς νὰ ἀπαιτῆται προηγουμένως ἡ ἔγκρισις συλλογικοῦ τινὸς Ὁργάνου. Ὁ Διοικητὴς Ἐργασίας, ὡς κυβερνητικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς περιφερείας, ἀποφασίζει τελεσιδίκως καὶ ἀμετακλήτως ἐπὶ παντὸς θέματος ἀναγομένου εἰς τὴν κοινωνικὴν πολιτικὴν. Ταυτοχρόνως δὲ παρέχεται εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα ὅπως θεσπίζη τοὺς γενικοὺς ὅρους ἐργασίας τῶν ἐκμεταλλεύσεων καὶ νὰ καθορίζη τὸ κατώτατον ὄριον τῆς ἀντιμισθίας τῶν ἐργαζομένων χωρὶς νὰ ἀπαιτῆται πρὸς τοῦτο προηγουμένη ἔγκρισις ἐπιτροπῆς τινός.

Μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ συστήματος τῆς διαιτησίας, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἐπίλυσις τῶν διαφορῶν ἐπαφίετο εἰς τὰς ψήφους τῆς Διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς (Schlichtungskammer), μετὰ τὸν παραμερισμὸν καὶ τὴν ὀριστικὴν διάλυσιν τῶν Ἐπαγγελματικῶν Ὁργανώσεων, τῶν τε ἐργατικῶν καὶ ἐργοδοτικῶν (Cewerkschaften, Unternehmerverbände), μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ὅπως ἀποφασίζη μόνος, ἐθεωρήθη ἐπιθεβλημένον ὅπως τὸ Κράτος διὰ τῶν ὀργάνων τοῦ ἀναλάβη ὑπευθύνως τὴν ἐποπτείαν τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ ρυθμίζη τὰς ἐργατικὰς σχέσεις κατὰ τρόπον ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὰς πραγματικὰς συνθήκας τῶν ἐκμεταλλεύσεων καὶ ἐξυπηρετοῦντα τὴν νέαν ἰδεολογικὴν κατεύθυνσιν τοῦ Ἔθνους.

Τὰ χορηγηθέντα εἰς τὸν ἐργοδότην δικαιώματα, ὡς καὶ αἱ γινόμεναι ἐκάστοτε παραχωρήσεις εἰς τὴν ἐργατικὴν τάξιν ἠδύναντο νὰ παρανοηθοῦν ἐκατέρωθεν καὶ νὰ δημιουργήσουν κοινωνικὴν ἀναρχίαν, ἀντὶ πειθαρχίας, πρὸ παντὸς δὲ ἠδύναντο νὰ παράσχουν τὴν ἐντύπωσιν, ἀδυναμίας τοῦ Κράτους ὅπως ἐξάσκησιν τὰ κυριαρχικά του δικαιώματα

ἐπὶ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης τάξεως, δι' ὃ καὶ προέβη εἰς τὰς παραχωρήσεις ταύτας.

Διὰ τοῦτο, πρὸς ἀποφυγὴν καταχρήσεων τῶν παραχωρηθέντων δικαιωμάτων, εἰς ἑκάστην τῶν τάξεων τούτων ἐχορηγήθη εὐρεία δικαιοδοσία εἰς τὸν Διοικητὴν Ἐργασίας, εἰς τρόπον ὥστε οὗτος νὰ ἔχη τὴν δύναμιν τῆς ἐπιβολῆς τῆς θελήσεως τοῦ Κράτους καὶ τὴν εὐχέρειαν τῆς δημιουργίας τῶν προϋποθέσεων ἐκείνων, αἵτινες εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν εἰς τὴν ἐθνικοσοσιαλιστικὴν κοσμοθεωρίαν (Nationalsozialistische Weltanschauung). Οὕτω λοιπὸν ὁ Διοικητὴς Ἐργασίας χαρακτηρίζεται ὡς ὁ φορεὺς τῆς Ἐποπτείας τοῦ Κράτους καὶ τὸ μόνον ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἡσυχίας ἐν τῇ ἐργασίᾳ.

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 19 τοῦ νόμου, οὗτος ὑποχρεοῦται νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἡσυχίας ἐν τῇ ἐργασίᾳ. Πρὸς ἐκπλήρωσιν δὲ τοῦ σκοποῦ τούτου ἔχει τὰ ἐξῆς δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις:

1) Ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου Ἐμπιστοσύνης, ἐλέγχει τὸν καταρτισμὸν αὐτοῦ καὶ περαιτέρω ἀποφασίζει εἰς τὰς περιπτώσεις διαφωνίας μεταξὺ ἀρχηγοῦ καὶ τῶν ὑπολοίπων μελῶν τούτου.

2) Διορίζει τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου Ἐμπιστοσύνης, εἰς τὰς περιπτώσεις διαφωνίας τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ κόμματος ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει (Betriebsobmann) καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῆς κατὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ καταλόγου τῶν ὑποψηφίων μελῶν αὐτοῦ. Περαιτέρω δὲ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παύσῃ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου Ἐμπιστοσύνης, ὅταν ταῦτα ἀποδείχθουν ἀνίκανα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των.

3) Ἀποφαίνεται εἰς τὰς περιπτώσεις προσφυγῆς τῆς πλειοψηφίας τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου Ἐμπιστοσύνης κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐκμεταλλεύσεως. Οὗτος ἔχει τὸ δικαίωμα, ἐφ' ὅσον εὐρίσκει βασίμους τὰς αἰτιάσεις τῶν προσφευγόντων, νὰ καταργῇ τὰς ληφθείσας ἀποφάσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ νὰ θέτῃ ἰδίους ὅρους ἐργασίας, οἵτινες εἶναι ὑποχρεωτικοὶ δι' ἀμφοτέρους.

4) Ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν ὁμαδικῶν ἀπολύσεων, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 20.

5) Ἐποπτεύει τὴν ἐφαρμογὴν τῶν συλλογικῶν συμβάσεων ἢ ἀκριβέστερον παρακολουθεῖ καὶ ἐλέγχει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καταστατικοῦ χάρτου, ὅστις ἔχει θεσπισθῆ διὰ τὴν ἑκάστην ἐκμετάλλευσιν (Betriebsordnung).

6) Δύναται οὗτος αὐτεπαγγέλτως, καὶ μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν τῶν ζητημάτων μὲ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένους ἐμπειρογνώμονας, νὰ καθορίσῃ τοὺς ὅρους ἐργασίας κατὰ ἐκμετάλλευσιν ἢ κατηγορίαν ἐκμεταλλεύσεων καὶ νὰ παρακολουθῇ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τούτων.

7) Λαμβάνει μέρος ὡς εἰσαγγελεὺς εἰς τὰ δικαστήρια Κοινωνικῆς τιμῆς, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπει τὸ ἄρθρον 35.

8) Παρέχει ἐκάστοτε πληροφορίας εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐργασίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, περὶ τῆς πορείας καὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς τῆς περιοχῆς του.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται ὅτι ὁ Διοικητὴς Ἐργασίας ἀσκεῖ ἐν τῇ περιφερείᾳ του διττῆς φύσεως ἐξουσίαν, ἥτοι διοικητικὴν καὶ δικαστικὴν.

Ὡς διοικητικὴ ἀρχή, ὁ Διοικητὴς Ἐργασίας εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ συμμορφοῦται πρὸς τὰς διαταγὰς καὶ τὰς ὑποδείξεις τῆς Κυβερνήσεως. Οὗτος διορίζεται παρὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας καὶ εἶναι ὑπεύθυνος ἔναντι αὐτῶν διὰ τὴν ὁμαλὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐργασίας ἐν τοῖς ἐργοστασίοις καὶ γενικῶς εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας.

Ἰδιαιτέρα σημασία ἀποδίδεται εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Διοικητοῦ Ἐργασίας ὅπως καθορίζῃ τοὺς ὄρους ἐργασίας, δηλ. τὸ περιεχόμενον τῶν συλλογικῶν συμβάσεων, αἵτινες συνάπτονται μεταξὺ ἐργατῶν, ὑπαλλήλων καὶ ἐργοδοτῶν, δεδομένου ὅτι οὗτος ἀποβαίνει οὐσιαστικῶς ὁ ρυθμιστὴς τῆς ὅλης κοινωνικῆς πολιτικῆς, εἴτε αὕτη ἀναφέρεται εἰς οἰκονομικῆς φύσεως ζητήματα, εἴτε αὕτη ἀνάγεται εἰς τὰ χρονικὰ ὅρια ἐργασίας, εἰς τὴν καταγγελίαν συμβάσεως ἐργασίας, εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐργοδότη νὰ προβαίνει εἰς ὁμαδικὰς ἀπολύσεις κλπ. Ὁ καθορισμὸς παρὰ τοῦ Διοικητοῦ Ἐργασίας κατωτάτου ὁρίου μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, ἀνταποκρινομένων πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἀντοχὴν τῶν ἐπιχειρήσεων, δημιουργεῖ τὸ αἶσθημα τῆς ἀσφαλείας τῶν μισθωτῶν εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν προϋπολογισμὸν τῶν οἰκογενειακῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ προφυλάσσει τούτους ἀπὸ τὴν τυχόν πρόθεσιν ἐνίων ἐργοδοτῶν πρὸς ἐκμετάλλευσιν. Ταυτοχρόνως ὁμοίως παρέχει ἀσφαλῆ βάσιν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις διὰ τῆς παγιοποιήσεως, ἐφ' ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα τῶν ἐξόδων παραγωγῆς καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς συναγωνιστικῆς τῶν ἀντοχῆς. Ἐπίσης ὅλως ἰδιαιτέραν σημασίαν ἔχει ἢ ὑποχρέωσις τῶν ἐργοδοτῶν, ὅπως πρὸ πάσης ὁμαδικῆς ἀπολύσεως ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων ἀναφέρονται εἰς τὸν Διοικητὴν Ἐργασίας, ὅστις μετὰ ἐπιστοιμένην ἐξέτασιν ἐγκρίνει ἢ ἀπορρίπτει τὴν σχετικὴν αἴτησιν.

Ὁ ἐργοδότης εἶναι ὑποχρεωμένος (ἄρθρον 20) διὰ γραπτῆς ἀναφορᾶς νὰ πληροφορῇ τὸν Διοικητὴν Ἐργασίας περὶ τῶν ἐπικειμένων ὁμαδικῶν ἀπολύσεων. Ὡς ὁμαδικὴ δὲ ἀπόλυσις χαρακτηρίζεται ἡ καταγγελία συμβάσεως ἐργασίας 9 τοῦλάχιστον μισθωτῶν εἰς τὸ διάστημα τεσσάρων ἐβδομάδων, ἐπὶ ἐπιχειρήσεων αἵτινες ἀπασχολοῦν 100 τοῦλάχιστον ἐργάτας καὶ ὑπαλλήλους καὶ γενικῶς εἰπεῖν, ὅταν λαμβάνῃ χώραν καταγγελία τῆς συμβάσεως ἐργασίας τοῦ 1)10 τῶν ἐργαζομένων, εἰς τὸ διάστημα ἑνὸς μηνός.

Αἱ ὁμαδικαὶ ἀπολύσεις πραγματοποιοῦνται τοῦλάχιστον μετὰ τέσσαρας ἐβδομάδας, ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ ἐργοδότη, καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τούτου. Ὁ περιορισμὸς τοῦ δικαιώματος

τῶν ἐργοδοτῶν, ὅπως ἀπολύουν τὸ προσωπικόν των ἔχει ὡς αἰτιολογικήν βάσιν τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ Κράτους, ὅπως ἐξασφαλίσῃ διαρκῆ ἐργασίαν εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας καὶ δυναμένους νὰ ἐργασθῶσι. Περαιτέρω ὁ περιορισμὸς οὗτος ἀποτελεῖ ἀσφαλιστικὴν δικλείδα διὰ τοὺς ἐργοδότας ἐκείνους, οἵτινες προβαίνουν εἰς ἀπολύσεις οὐχὶ διότι τοῦτο τὸ ὑπαγορεύουν αἱ ἀνάγκαι τῆς ἐπιχειρήσεως, ἀλλὰ διότι ἀκριβῶς ἐπιθυμοῦν νὰ δημιουργήσουν κοινωνικὰς διαταραχὰς ἐκ λόγων ἀντιθέσεως πρὸς τὸν Ἐθνικοσοσιαλισμὸν.

Ἄλλὰ ἐκτὸς τούτου, λόγοι σκοπιμότητος ἐπιβάλλουν τὴν ἀναγγελίαν τῶν ἀπολύσεων. Διότι πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὸν Διοικητὴν Ἐργασίας ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος ὅπως ἐκδηλώσῃ τὴν μέριμνάν του διὰ τοὺς ἀπολυομένους διὰ τῆς ἐξευρέσεως ἄλλης ἐργασίας.

Ἐφ' ὅσον ὅμως λόγοι οἰκονομικοὶ δὲν ἐπιτρέπουν εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν τὴν διατήρησιν τῶν ἀπολυθησομένων μισθωτῶν, δύναται ὁ Διοικητὴς Ἐργασίας νὰ καθορίσῃ βραχυτέρον χρόνον ἐργασίας, δι' ὅλους τοὺς ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει ἐργαζομένους, μὲ μειωμένον φυσικὰ ἡμερομίσθιον, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ συνεχὴς ἐργασία των εἰς τὸ διάστημα τοῦ μηνός.

Εἰς τὸν Διοικητὴν Ἐργασίας, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθη, παρεχωρήθη καὶ ἡ δικαστικὴ ἀρμοδιότης, ἀκριβῶς ἵνα οὗτος ἔχῃ ὅλην τὴν δύναμιν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν εἰς αὐτὸν ἀνατεθειμένων καθηκόντων.

Ἡ παρέκκλισις ἐκ τῶν ὑποχρεώσεων, αἵτινες ἀπορρέουν ἐκ τῆς Κοινοτικῆς Ἐκμεταλλεύσεως, γενομένη εἴτε ἐκ μέρους τῶν μισθωτῶν, εἴτε ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχηγοῦ, χαρακτηρίζεται ὡς προσβολὴ τῆς κοινωνικῆς τιμῆς καὶ τιμωρεῖται, κατόπιν μηνύσεως τοῦ Διοικητοῦ Ἐργασίας, παρ' εἰδικοῦ δικαστηρίου, εἰς τὸ ὁποῖον οὗτος κατέχει τὴν ἔδραν τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ.

Ἡ ἐπιβαλλομένη δὲ ποινὴ, ἐφ' ὅσον ὁ ἐγκαλούμενος καταδικασθῇ, εἶναι ἐκτελεστὰ μόνον, ὅταν ὑπάρχῃ πρὸς τοῦτο ἔγγραφος διαταγὴ τοῦ Διοικητοῦ Ἐργασίας.

Ἐκ τούτου τεκμαίρεται, ὅτι τὸ Δικαστήριον ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐνοχῆς ἢ μὴ τοῦ κατηγορουμένου, ὀρίζον τὴν ποινὴν αὐτοῦ εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς ἀποδεδειγμένης ἐνοχῆς του καὶ ἐπαφίει τὴν ἐπιβολὴν ταύτης εἰς τὸν Διοικητὴν Ἐργασίας, ὅστις οὐδεμίαν ἐκ τοῦ νόμου δέσμευσιν ἔχει ὅπως ἐκτελέσῃ τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν.

Περαιτέρω, τῇ ἐγκλήσει τοῦ Διοικητοῦ Ἐργασίας ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, τὰ ἐργατικὰ δικαστήρια ἀποφασίζουν ἐπὶ τῆς ἐπιβλητέας χρηματικῆς ποινῆς ἐκείνων, οἵτινες ἐκ προμελέτης καὶ κατ' ἐπανάληψιν δὲν συμμορφοῦνται πρὸς τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, ὅταν αὗται εἶναι γενικοῦ περιεχομένου. Καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ εἶναι ἐκτελεστὰ, μετ' ἔγγραφον διαταγὴν τοῦ Διοικητοῦ Ἐργασίας.

Ἰπάντως ἡ ἐπιβολὴ ἢ μὴ τῆς ποινῆς ἐναπόκειται εἰς τὴν διακριτικὴν ἐξουσίαν τοῦ Διοικητοῦ Ἐργασίας, χωρὶς νὰ ἔχῃ οὗτος τὸ δικαίωμα νὰ μετριάσῃ ἢ ν' αὐξήσῃ ταύτην. Αἱ τοιαῦται δὲ ἀποφάσεις ἐφεσιβάλλονται μόνον ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων. Ἡ εὐρεῖα δικαιοδοσία, ἣ τις παρέχεται εἰς τὸν Διοικητὴν Ἐργα-

σίας πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐργατικῆς εἰρήνης καὶ ὁμαλῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν εἰς τὰς ἐκμεταλλεύσεις, ἢ εὐθύνη τῶν μελῶν τῆς κοινοτικῆς ἐκμεταλλεύσεως διὰ τὴν εὐσυνείδητον ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων των, αἵτινες συνίσταντο εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκμεταλλεύσεως, καὶ τέλος ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς ἐργασίας ὡς κοινωνικοῦ καθήκοντος, ἀφαιροῦν κάθε ὑλικὸν καὶ ἠθικὸν ἔρεισμα τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπεργίας καὶ τοῦ λόκ ἄουτ (Streit und Aussperrung). Καίτοι οὐδεμία ἐν τῷ νόμῳ διάταξις ὑπάρχει, ἀπαγορεύουσα τὴν ἀπεργίαν καὶ τὸ λόκ ἄουτ, ἐν τούτοις ἐν τῇ πράξει ἔχει καταργηθῆ τὸ δικαίωμα τοῦτο διὰ τοὺς μισθωτοὺς καὶ ἐργοδότας, λόγῳ τῆς ὑφισταμένης ὑποχρεώσεως τοῦ Διοικητοῦ Ἐργασίας, ὅπως μεριμνᾷ διὰ τὴν διασφάλισιν τῆς εἰρήνης εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας καὶ τῆς περιλαμβανομένης ἐν τῇ ἐθνικοσοσιαλιστικῇ θεωρίᾳ ἀρχῆς, ὅτι ἐκάστη ἐκμετάλλευσις ἀποτελεῖ μίαν Κοινότητα, ἀποσκοποῦσαν εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Λαοῦ.

Ἐργοδοταί, οἵτινες προβαίνουν εἰς τὸ κλείσιμον τῶν ἐπιχειρήσεων πρὸς ἐπιβολὴν τῶν ἀπόψεών των, εἴτε ἔναντι τοῦ Κράτους, εἴτε ἔναντι τοῦ προσωπικοῦ των, ἐγκαλοῦνται παρὰ τοῦ Διοικητοῦ Ἐργασίας ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων τιμῆς καὶ τιμωροῦνται μὲ τὰς βαρυτάτας ποινὰς τοῦ ἀρθροῦ 36, ἢτοι τῆς ἀντικαταστάσεώς των ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ συνεχίσεως τῆς λειτουργίας ταύτης ὑπὸ ἐργοδότην ὀριζόμενον παρ' αὐτοῦ.

Ἐπίσης ἀπομακρύνονται ἐκ τῆς ἐργασίας, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τιμῆς, οἱ ἐργάται καὶ οἱ ὑπάλληλοι, οἵτινες ἐγκαταλείπουν τὴν ἐργασίαν των, εἴτε ὁμαδικῶς, εἴτε μεμονωμένως, ἐπὶ σκοπῷ ἐκμαιοῦσεως ὑπὲρ αὐτῶν εὐνοϊκῆς λύσεως τῶν αἰτημάτων των.

Οὕτω λοιπὸν ἀφαιρεῖται ἐμμέσως τὸ δικαίωμα ἀπεργίας ἀπὸ τὴν ἐργατικὴν τάξιν καὶ τὸ λόκ ἄουτ ἀπὸ τοὺς ἐργοδότας, χωρὶς ἐν τῷ νόμῳ νὰ γίνεταί μνεία περὶ τούτων.

ΒΟΗΘΗΤΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Διὰ τοῦ διατάγματος τῆς 28ης Μαρτίου 1935, τὸ Γερμανικὸν Κράτος διηρέθη εἰς 14 οἰκονομικὰς περιφέρειας, εἰς τὴν ἔδραν ἐκάστης τῶν ὁποίων ἐτοποθετήθη καὶ εἰς Διοικητὴς Ἐργασίας. Παρ' αὐτῷ ὑπάρχουν διάφορα ὄργανα τῶν ὁποίων κύριον ἔργον εἶναι ἡ ἐκτέλεσις ὅλης τῆς προπαρασκευαστικῆς ἐργασίας ἐπὶ τῶν ζητημάτων ἐκείνων, ἐπὶ τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ ἀποφασίσῃ οὗτος. Τὰ τοιαῦτα δὲ ὄργανα εἶναι τὰ ἑξῆς:

α) Οἱ ἐντεταλμένοι τοῦ Διοικητοῦ Ἐργασίας (Beauftragte des Treuhänders). Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὸν Διοικητὴν Ἐργασίας, ὅπως οὗτος διορίσῃ ἐντεταλμένους, ἐφ' ὅσον ἡ περιφέρεια εἶναι μεγάλη ἢ αἱ οἰκονομικαὶ συνθήκαι εἶναι τοιαῦται, ὥστε δὲν εἶναι δυνατὴ παρ' ἑνὸς προσώπου ἡ ἐνδελεχὴς καὶ προσεκτικὴ παρακολούθησις τῶν ἐκ τῆς ἐργασίας προ-

κυπτόντων ζητημάτων. Οὔτοι ἐξουσιοδοτοῦνται ἀπὸ τὸν Διοικητὴν Ἐργασίας ὅπως ἐπιθλέπουν μίαν ὠριαμένην ἀκτίνα τῆς περιοχῆς του ἢ ὠρισμένους κλάδους ἐκμεταλλεύσεως (ἄρθρον 21).

β) Αἱ ἐπιτροπαὶ ἐξ ἐμπειρογνώμωνων (Sachverständigenausschüsse) καὶ τὰ Συμβούλια ἐξ ἐμπειρογνώμωνων (Sachverständigenbeirat). Διὰ τοὺς Διοικητὰς Ἐργασίας ἰσχύει ἐπίσης τὸ Führerprinzip, ἀφοῦ οὔτοι ἀποφασίζουσι ἐπὶ παντὸς ζητήματος ὑπὸ ἰδίαν των εὐθύνην. Ἴνα ὁμοίως αἱ ἀποφάσεις των ἀνταποκρίνονται ἐκάστοτε πρὸς τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τῶν σχέσεων, αἵτινες κανονίζονται δι' αὐτῶν, ὁ νόμος προέβλεψε τὴν λειτουργίαν παρ' ἐκάστῳ Διοικητῇ Ἐργασίας ἐπιτροπῶν καὶ Συμβουλίων, ἀποτελουμένων εἴτε ἐξ ἐιδικῶν, εἴτε ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων, τῶν ὁποίων ὁμοίως ἢ γνώμη ἔχει συμβουλευτικὸν καὶ οὐχὶ ὑποχρεωτικὸν χαρακτῆρα. Οὕτω ὁ Διοικητὴς Ἐργασίας ὑποχρεοῦται ὅπως καταρτίσῃ γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον ἐξ ἐιδικῶν καὶ νὰ ἀκούῃ τὰς γνώμας τούτων πρὶν ἢ λάθῃ ἀποφάσεις ἐπὶ βασικῶν καὶ γενικωτέρας φύσεως ζητημάτων, π. χ. ἐπὶ τῆς σκοπιμότητος ἢ μὴ τῆς ἐπιβολῆς τῆς κατ' ἀποκοπὴν ἐργασίας εἰς ὅλας τὰς ἐκμεταλλεύσεις τῆς περιφερείας του, ἐπὶ τῆς σκοπιμότητος ἢ μὴ τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως ὠρισμένων βιομηχανικῶν ἢ βιοτεχνικῶν κλάδων, ἐπὶ τῆς αὐξήσεως ἢ μὴ τῶν ἡμερομισθίων, λόγῳ βελτιώσεως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν ἐπιχειρήσεων τῆς περιοχῆς του. Γενικῶν δὲ εἰπεῖν τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἀποτελεῖ τὸν σύνδεσμον μεταξὺ Διοικητοῦ Ἐργασίας καὶ τῆς οἰκονομίας τῆς περιοχῆς του, τὴν ἐξέλιξιν τῆς ὁποίας πρέπει οὗτος νὰ παρακολουθῇ μετ' ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ ἐξαιρητικοῦ ἐνδιαφέροντος. Τὰ 3)4 τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ὑποχρεοῦται ὁ Διοικητὴς Ἐργασίας νὰ τὰ διορίζῃ ἐκ πίνακος ὑποβαλλομένου εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ μετώπου ἐργασίας, περιλαμβάνοντος ἴσον ἀριθμὸν μισθωτῶν καὶ ἐργατῶν. Οἱ ὑπόλοιποι, δηλαδὴ τὸ 1)4, διορίζονται ἀπ' εὐθείας παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ εἶναι κατὰ κανόνα ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων ἢ γνώμη, λόγῳ ἐιδικῶν σπουδῶν, εἶναι σημαίνουσα καὶ ἀξία προσοχῆς. Ἐκτὸς ὁμοίως τοῦ ἀνωτέρου Συμβουλίου, παρὰ τῷ Διοικητῇ Ἐργασίας ὑπάρχουσι ἐπίσης καὶ ἐπιτροπαὶ ἐξ ἐιδικῶν, τῶν ὁποίων ἢ ἀρμοδιότης περιορίζεται εἰς τὸ νὰ ἐκφέρουσι τὴν γνώμην των ἐπὶ τῶν θεμάτων ἐκείνων, ἅτινα ἀναφέρονται εἰς ἐιδικὰς περιπτώσεις καὶ ἀφοροῦν τὴν λύσιν ζητημάτων περιορισμένου χαρακτῆρος.

Οὕτω διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ὄρων ἐργασίας μιᾶς ἐκμεταλλεύσεως, διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ κατωτάτου ὁρίου τῶν ἡμερομισθίων ἐνὸς βιομηχανικοῦ ἢ βιοτεχνικοῦ κλάδου, ὁ Διοικητὴς Ἐργασίας ὑποχρεοῦται νὰ ἀκούσῃ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ἐξ ἐιδικῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον τοῦ καταρτισμοῦ τῆς ἐπιτροπῆς τηρεῖται ἢ αὐτὴ διαδικασία, οἷα ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τὸ Συμβούλιον ἐξ ἐιδικῶν, ἦτοι τὰ 3)4 τῶν μελῶν αὐτῆς ὑποδεικνύονται ἀπὸ τὸ μέτωπον ἐργασίας, τὸ δὲ 1)4 διορίζεται ἀπ' εὐθείας ὑπ' αὐτοῦ. Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ Συμβούλιον, δὲν εἶναι μόνιμοι, ἀλλὰ συνιστῶνται ἐκά-

στοτε πρὸς ἐξέτασιν εἰδικῶν ζητημάτων. Τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν καὶ Συμβουλίῶν ὑποχρεοῦνται πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῆς ὑπηρεσίας των νὰ ὀρκισθοῦν ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ Ἐργασίας, ὅτι θὰ ἀσκήσουν τὰ καθήκοντά των εὐσυνειδήτως καὶ κατὰ τρόπον ἐξυπηρετοῦντα τὰ γενικὰ συμφέροντα τῆς λαϊκῆς κοινότητος, παραμερίζοντα κάθε ἰδιωτικὸν καὶ κομματικὸν συμφέρον (ἄρθρον 24).

ΜΕΤΩΠΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ (Arbeitsfront)

Μόνος ὁ νόμος «περὶ ρυθμίσεως τῆς Ἐθνικῆς Ἐργασίας» δὲν θὰ ἦτο ἀρκετὸς διὰ νὰ δημιουργήσῃ τὰς ἀπαραιτήτους προϋποθέσεις διὰ τὴν εὐρείαν διάδοσιν τῶν ἐθνικοσοσιαλιστικῶν ἀρχῶν καὶ τῆς διαπαιδαγωγώσεως τοῦ λαοῦ εἰς τὰ νέα ιδεώδη. Ἐπρεπε νὰ ἐξευρεθῇ νέος τρόπος ὀργανώσεως τῶν μισθωτῶν καὶ τῶν ἐργοδοτῶν, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐπεβοηθεῖτο ἀποτελεσματικῶς τὸ Ἐθνικοσοσιαλιστικὸν Κράτος εἰς τὴν προσπάθειάν του, πρὸς ὀριστικὸν παραμερισμὸν τῆς ιδέας τῆς πάλης τῶν τάξεων καὶ πρὸς ἐπικράτησιν τοῦ πνεύματος τῆς συνεργασίας τῶν δύο συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, καὶ μετὰ τὴν κατάργησιν τῶν ποικιλῶν ἐπαγγελματικῶν, ἐργατικῶν καὶ ἐργοδοτικῶν ὀργανώσεων, διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 24ης Ὀκτωβρίου 1934 ἰδρύθη τὸ Μέτωπον Ἐργασίας, ἦτοι μία ἐνιαία ὀργάνωσις, περιλαμβάνουσα εἰς τοὺς κόλπους της ὅλους τοὺς δημιουργοῦντας (die Schaffenden), δηλαδὴ ὅλους τοὺς ἐργαζομένους, ἀνέξαρτῆτως τῆς ιδιότητος αὐτῶν.

Ὡς κύριος καὶ ἀποκλειστικὸς σκοπὸς τῆς ὀργανώσεως ταύτης ἐτέθη ἡ διαπαιδαγωγῆσις τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν Ἐθνικοσοσιαλιστικὴν ἰδεολογίαν, ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πνεύματος τῆς συνεργασίας μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἡ ἠθικὴ ἐξύψωσις τοῦ παράγοντος τῆς ἐργασίας. Τὸ Μέτωπον Ἐργασίας, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει τοὺς ἐργάτας τῆς «γροθιάς» καὶ τοῦ «πνεύματος» (die Organisation der Schaffenden Deutschen der Stirn und der Faust), δὲν εἶναι ὀργάνωσις, ἀντιπροσωπεύουσα τὰ συμφέροντα τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης τάξεως, ἀλλὰ ὀργάνωσις, ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὑψηλῶν σκοπῶν, τοὺς ὁποίους ἔθεσεν ὁ Νόμος περὶ ρυθμίσεως τῆς Ἐθνικῆς Ἐργασίας.

Ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ Μετώπου Ἐργασίας, ὅπως τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἄνω Διατάγματος καθορίζει, εἶναι ὁ σχηματισμὸς μιᾶς πραγματικῆς Λαϊκῆς Κοινότητος, εἰς τὴν ὁποίαν ἕκαστος πρέπει νὰ καταλάβῃ τὴν ἀρμόζουσαν εἰς αὐτὸν θέσιν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀνωτάτη ἀπόδοσις ἔργου καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ σκοπιμώτερα ἐξυπηρέτησις τῶν συμφερόντων τοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Κράτους.

Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο διαφαίνεται σαφῶς ἡ πρόθεσις τοῦ Ἐθνικοσο-

σιαλισμοῦ, ὅπως προωθήσῃ τὴν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν τῶν μισθωτῶν καὶ ἐργοδοτῶν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ δυνατοῦ ἀποτελέσματος, ὅπως καλλιέργησῃ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀτομικότητος ἐκάστου (οὐχὶ τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων), τὴν ὁποίαν ἀρνοῦνται οἱ σοσιαλιστικοκράται, διακηρύσσοντες τὴν ὑπαγωγὴν ὅλων τῶν ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων εἰς τὴν κενὴν ἔννοιαν τῆς ἰσότητος καὶ τὴν ὑποταγὴν τούτων εἰς τὰ συμφέροντα τῆς ἐπαγγελματικῆς των τάξεως.

1. Μέλη τοῦ Μετώπου Ἐργασίας.

Ὅπως καὶ ἀνωτέρω ἐτονίσαμεν, τὸ Μέτωπον Ἐργασίας εἶναι ἡ ὀργάνωσις ὅλων ἐκείνων, οἵτινες ἐργάζονται εἰς πᾶσαν ἐκμετάλλευσιν, εἴτε ἐργάται, εἴτε ὑπάλληλοι, εἴτε ἐργοδοταὶ εἶναι οὗτοι, χωρὶς ἢ συμμετοχῆ των νὰ εἶναι ἐκ τοῦ νόμου ὑποχρεωτική. Ὁ Ἐθνικοσοσιαλισμός, στηριζόμενος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν μισθωτῶν καὶ ἐργοδοτῶν εἰς τὰ νέα ἰδεώδη, τὰ ὁποῖα ἐθεμελίωσε τὸ νέον Κράτος, προσπαθεῖ νὰ προσεταιρισθῇ τοὺς ἐργαζομένους ψυχικῶς καὶ νὰ καταστήσῃ τὴν συμμετοχὴν των εἰς τὸ Μέτωπον Ἐργασίας συνειδητὴν καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ Νόμου ἐπιβεβλημένην. Καὶ εἶναι μὲν γεγονός, ὅτι εἰς τὰ μέλη τοῦ Μετώπου Ἐργασίας παρέχονται ὠρισμένοι εὐκολία καὶ πλεονεκτήματα, ἔναντι βεβαίως εἰσφορῶν, περὶ τῶν ὁποίων θὰ ὁμιλήσωμεν κατέρω, τὰ ὁποῖα φυσικὰ ἐπιδροῦν ψυχολογικῶς ἐπὶ τῶν μισθωτῶν καὶ τοὺς ἐξαναγκάζουν ἐμμέσως εἰς τὴν ἐγγραφὴν των. Πάντως ὁμως οὐδεὶς νομικὸς ἐξαναγκασμὸς ὑφίσταται πρὸς τοῦτο, διότι κατὰ τὴν γνώμην τῶν Ἐθνικοσοσιαλιστῶν, ὀργανώσεις, αἵτινες στηρίζονται ἐπὶ τῆς ὑποχρεωτικῆς συμμετοχῆς τῶν μελῶν των, ἀποτελοῦν τυραννίαν δι' αὐτὰ ἀντὶ νὰ τὰ ἐξυπηρετοῦν.

Διὰ νὰ γίνῃ τις μέλος τοῦ Ἐργατικοῦ Μετώπου πρέπει νὰ εἶναι Γερμανὸς ὑπήκοος ἢ καὶ ξένος, ἐφ' ὅσον ὁμως εἶναι ἀριανῆς φυλῆς καὶ ἀνήκεν εἰς μίαν τῶν προὑπαρχουσῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων. Ἐγγραφὴ ἀλλοδαπῶν λαμβάνει χώραν μόνον κατόπιν ἀδείας τοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου τοῦ Ἐργατικοῦ Μετώπου.

Ἐκτὸς ὁμως τῶν φυσικῶν προσώπων, παρέχεται ἡ εὐχέρεια καὶ εἰς νομικὰ πρόσωπα, εἴτε δημοσίου, εἴτε ἰδιωτικοῦ Δικαίου, νὰ γίνουσι μέλη τούτου, κατόπιν συμφωνίας μεταξὺ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ε. Μ. καὶ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Ὄργανισμοῦ, ὅστις ζητεῖ τὴν ἐγγραφὴν του (αἱ βιοτεχνικαὶ ὀργανώσεις ἀποτελοῦν μέλη τοῦ Ἐργατικοῦ Μετώπου). Πᾶς ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ μέλος ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς τοῦτο αἴτησιν, εἰς ἣν δέον νὰ περιλαμβάνεται ρητὴ δήλωσις ὅτι δέχεται τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ καὶ ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τῆς πληρωμῆς τῶν μηνιαίων συνδρομῶν. Πρέπει δὲ νὰ παράσχη λεπτομερῶς πληροφορίαν περὶ τῆς κατοικίας του, τοῦ ἐπαγγέλματός του, τοῦ ἐργοστασίου εἰς τὸ ὁποῖον ἐργάζεται κ.τ.λ. Προσέτι

δὲ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐγγραφῆς ἦτοι 50 πφέννιχ.

Ἡ ιδιότης τινὸς ὡς μέλους ἀποδεικνύεται ἐκ βιβλιαρίου, μὲ τὸ ὁποῖον ἐφοδιάζεται ἕκαστος. Αἱ μηνιαῖαι συνδρομαί, ἅτινας δέον ἀνελλιπῶς νὰ καταβάλλουν τὰ μέλη, ὠρίσθησαν διὰ τῆς ἐγκυκλίου (καταστατικοῦ), τὴν ὁποῖαν ἐδημοσίευσεν ὁ Διοικητὴς τοῦ Μ. Ἐργασίας Δρ Λάϊ τὴν 27ην Αὐγούστου 1934. Αἱ συνδρομαί εἶναι ἀνάλογοι τοῦ ἡμερομισθοῦ καὶ καταβάλλονται εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός. Οὕτω οἱ ἔχοντες μηνιαῖον εἰσόδημα 40 Μάρκων = 1600 δρχ., πληρώνουν 0.60 πφέννιχ = 24 δρχ.

41— 60	Μάρκα	1.640—2.400	δρχ.	πφέννιχ	0.80	δρχ.	32
61— 80	»	2.330—3.200	»	Μάρκα	1.20	»	48
81—100	»	3.240—4.000	»	»	1.30	»	56
101—120	»	4.050—4.800	»	»	1.80	»	72
121—160	»	5.840—6.400	»	»	2.20	»	88
161—180	»	6.440—7.000	»	»	2.80	»	112
181—220	»	7.240—8.800	»	»	3.40	»	146

Ἐφ' ὅσον δὲ τὸ μηνιαῖον ποσὸν τοῦ ἐργατικοῦ εἰσοδήματος αὐξάνεται, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ αἱ κρατήσεις γίνονται μεγαλείτεραι.

Αἱ εἰσφοραὶ τοῦ Μετώπου Ἐργασίας εἰσπράττονται παρὰ μελῶν τούτου, εἰδικῶς ἐξουσιοδοτηθέντων, εἴτε εἰς τὸ ἐργοστάσιον κατὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐργατικοῦ μισθοῦ, εἴτε εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἐργατῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἀπασχολοῦνται εἰς ἓνα τόπον ἐργασίας, ἀλλὰ, λόγῳ τοῦ ἐπαγγέλματος, καθ' ὠρισμένα χρονικὰ διαστήματα, ἀλλάσσουν ἐργοδότην.

Οἱ ἀσθενεῖς καὶ οἱ ἀνεργοί, ἐφ' ὅσον πραγματοποιοῦν μόνον 3 ἡμερομισθία ἐβδομαδιαίως ὑπάγονται εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν καὶ πληρώνουν μόνον 0,60 Μάρκα = 29 δρχ. μηνιαίως. Δι' εἰδικῆς διατάξεως παρείχετο ἡ εὐχέρεια τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ Μέτωπον Ἐργασίας τῶν μελῶν τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ Κόμματος, τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς ὀργανώσεις S.A. καὶ S.S., ἔναντι καταβολῆς μόνον δικαιωμάτων ἐγγραφῆς, ἀνευ ἀντιστοίχου ὑποχρεώσεως περὶ πληρωμῆς τῶν μηνιαίων εἰσφορῶν. Τὸ εὐεργέτημα ὁμῶς τοῦτο κατηργήθη διὰ μεταγενεστέρας διατάξεως, διατηρηθείσης μόνον τῆς εὐνοίας ἔναντι τῶν πολυτέκνων μελῶν, τῶν ὁποίων αἱ εἰσφοραὶ εἶναι μειωμέναι.

Ἡ ὑποχρέωσις πρὸς πληρωμὴν τῶν μηνιαίων εἰσφορῶν παύει, χωρὶς ἀντιστοίχως νὰ παύῃ καὶ ἡ ιδιότης τινὸς ὡς μέλους τοῦ Ε. Μετώπου εἰς 4 περιπτώσεις:

1) Κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς στρατιωτικῆς θητείας. 2) Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν μελῶν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν χρονικὴν ταύτην διάρκειαν δὲν εὐρίσκονται εἰς σχέσεις Ἐργασίας. 3) Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πρὸς Ἐργασίαν θητείας (Arbeitsdienst). 4) Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἀποδημίας τοῦ μέλους εἰς τὴν ἀλλοδαπήν καὶ μέχρι τῆς ἀναλήψεως ὑπὸ τούτου ὑπηρεσίας.

Ἡ οἰκονομικὴ αὕτη ἐπιβάρυνσις τῶν μισθωτῶν, ἡ ὁποία σημειωτέον εἶναι μικροτέρα τῆς ἐπιβαρύνσεως ἐκ τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὰς

καταργηθείσας Ἐπαγγελματικὰς Ἐνώσεις (σωματεῖα), ἔχει ὠρισμένα οἰκονομικὰ ἀντισταθμίσματα καὶ παρέχει τὸ δικαίωμα εἰς αὐτούς, ὅπως ἐπικαλεσθῆ τὴν συνδρομὴν τῆς Ὄργανώσεως (ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν) εἰς τὰς δυσκόλους δι' αὐτὸν περιπτώσεις. Οὕτω:

Ἰπρῶτον. Τὸ Μέτωπον Ἐργασίας διὰ τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας, τὴν ὁποῖαν ἔχει ὀργανώσει, εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ παρέχῃ πᾶσαν νομικὴν συμβουλὴν ἐπὶ τῶν ζητημάτων, ἅτινα προκύπτουν ἐκ τῆς ἐργατικῆς σχέσεως καὶ νὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν μελῶν του, ἐφ' ὅσον ἢ ὑπόθεσις ἀχθῆ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων. Περαιτέρω δὲ εἰς τὰς περιπτώσεις ἀπολύσεως τῶν μισθωτῶν ἢ εἰδικὴ ὑπηρεσία τοῦ Ε. Μετώπου ἐπεμβαίνει παρὰ τῷ ἐργοδότη διὰ τὴν ἐπαναπρόσληψιν των καὶ ἐν περιπτώσει μὴ πραγματοποιήσεως ταύτης, διὰ τὴν κατὰ νόμον καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεώς των.

Ἡ στενωτέρα συνεργασία τοῦ Μετώπου Ἐργασίας καὶ τῶν Γραφείων Εὐρέσεως Ἐργασίας ἀφ' ἑτέρου, ἐξασφαλίζει τὴν ταχεῖαν εὐρεσίαν ἐργασίας εἰς τὰ ἀνεργα μέλη του. Γενικώτερον δὲ εἰπεῖν, ἡ νεαρὰ αὕτη ὀργάνωσις τείνει ἐπὶ τοσοῦτον νὰ ἐμπεδωθῆ εἰς τὴν συνείδησιν τῶν μισθωτῶν τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἐργοδοτῶν, ὥστε ἢ ἐπέμβασίς της νὰ δημιουργῆ τὴν πεποίθησιν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων περὶ δικαίας ρυθμίσεως τῶν ἐκ τῆς ἐργασίας ἀνακυπτόντων ζητημάτων.

Δεύτερον. Ἡ ἰδιότης τινὸς ὡς μέλους τοῦ Ἐργατικοῦ Μετώπου ἐξασφαλίζει τὸ δικαίωμα τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὴν Ἐθνικοσοσιαλιστικὴν Κοινότητα «Ἡ δύναμις τῆς χαρᾶς». Εἰς τὸ τμήμα τοῦτο ἔχει ἀνατεθῆ ἢ ὀργάνωσις πάσης φύσεως θεαμάτων διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τοῦ ἐργάτου (θέατρα, κοντσέρτα, καμπαρέ, χοροὶ) ὡς καὶ διοργάνωσις ταξειδίων ἀναψυχῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐργατικῆς ἀδείας. (Τὰ ταξειδία λαμβάνουν χώραν ἐντὸς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἵνα παρασχεθῆ ἢ εὐκαιρία εἰς ὄλους τοὺς ἐργαζομένους Γερμανοὺς ὅπως γνωρίσουν κατὰ πρῶτον λόγον τὴν χώραν των καὶ κατὰ δεύτερον τὴν ἀλλοδαπὴν).

Τρίτον. Εἰς τὰς περιπτώσεις ἀσθενείας ἢ ἀνεργίας τὰ μέλη δικαιουῦνται οἰκονομικῆς ὑπιστηρίξεως, ἐφ' ὅσον ἐκπληροῦνται ὠρισμένοι προϋποθέσεις ἐκ τῶν ὁποίων μία ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων εἶναι καὶ ἡ καταβολὴ τῶν εἰσφορῶν ἐπὶ ἕν ἔτος. Τὰ παρεχόμενα δὲ ἐπιδόματα εἶναι ἀνεξάρτητα ἐκ τῆς ὑφισταμένης ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀνεργίας καὶ τῆς ἀσθενείας. Ἡ διάρκεια τῶν παροχῶν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ χρόνου τῆς συμμετοχῆς τοῦ μέλους, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν εἰσφορῶν του. Οὕτω οἱ συνεισφέροντες ἐπὶ ἕν ἔτος δικαιουῦνται παροχῶν ἐπὶ 7 ἑβδομάδας, τῆς διάρκειας τῶν παροχῶν αὐξανομένης κατὰ μίαν ἑβδομάδα, ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ μέτωπον Ἐργασίας αὐξάνεται. Ἡ ἡμερησία ἀποζημιώσις τῶν ἀνέργων καὶ ἀσθενούντων μελῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβαῖν τὰς εἰσφοράς μιᾶς ἑβδομάδος ἤτοι ὁ μισθοδοτούμενος μὲ 200 μάρκα μηνιαίως καὶ συνεισφέρων 3,40 μάρκα ἤτοι 130 δραχ. δὲν δύναται εἰς τὰς περιπτώσεις ἀσθενείας νὰ τύχῃ ἐπιδόματος πέραν τοῦ ποσοῦ τῆς ἑβδομαδιαίας εἰσφορᾶς του.

Τέταρτον. Ἰδιαίτεροι παροχαὶ χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὑποστάντας ἀτύχημα ἐν τῇ Ἐργασίᾳ. Αἱ παροχαὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην εἶναι

διαρκεῖς, ὅπως ἐπίσης διαρκῆς εἶναι ἡ παροχὴ εἰς τοὺς ἀπομάχους τῆς Ἑργασίας δηλαδὴ εἰς τοὺς συμπληρώσαντας τὸ προβλεπόμενον ὄριον ἡλικίας καὶ τυχόντας συντάξεως.

Πέμπτον. Ὅλως ξεχωριστὴν σημασίαν ἔχει τὸ γεγονός τῆς χορηγήσεως δώρων γάμου εἰς τὰς νυμφευόμενας ἐργατρίδας, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἀπεχωρίσθησαν ὀριστικῶς τῆς ἐργασίας. Τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας ἀποζημιώσεως ἀνέρχεται εἰς 5 μάρκα = 200 δραχ., εἰς τὴν περίπτωσιν συμμετοχῆς τούτων εἰς τὸ Μέτωπον Ἑργασίας ἐπὶ ἓν ἔτος, τοῦ μηνιαίου δώρου αὐξανομένου κατὰ 5 Μάρκα δι' ἕκαστον ἔτος συμμετοχῆς (3 ἔτη συμμετοχῆς παρέχουν τὸ δικαίωμα 15μάρκων, ἦτοι 600 δραχ.).

Ἄλλὰ καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις θανάτου τῶν μελῶν του, τὸ Μέτωπον Ἑργασίας δὲν ὑστερεῖ εἰς τὴν ἐφ' ἅπαξ ἐπιχορήγησιν τῆς συζύγου ἢ γονέων ἢ τέκνων τοῦ ἀποθανόντος. Καὶ πάλιν τὸ ποσὸν τοῦ ἐφ' ἅπαξ ἐπιδόματος ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ χρόνου τῆς συμμετοχῆς τοῦ ἐργάτου εἰς τὸ Μέτωπον Ἑργασίας. Οὕτω οἱ σύζυγοι ἢ τὰ τέκνα τοῦ ἀποθανόντος ἢ οἱ γονεῖς των εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ θανάτου ἀγάμων ἐργατῶν λαμβάνουν ἐφ' ἅπαξ μάρκα 20, δραχ. 800, ἐὰν ὁ ἀποθανὼν ἦτο μέλος τοῦ E. M., ἐπὶ ἓν ἔτος, μάρκα 40, δραχ. 1500, ἐὰν ἦτο μέλος ἐπὶ δύο ἔτη καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς.

Ὁ ὁμαδικὸς θάνατος ἐργατῶν ἐκ βιαίου συμβάντος (πυρκαϊά, πλημμύρα κλπ.) τυγχάνει ἰδιαιτέρας ἀσφαλίσεως διὰ τῆς χορηγήσεως σχετικῆς ηὐξημένης ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ἐπιζῶντας δικαιούχους ἐξ εἰδικοῦ κονδυλίου τοῦ Μετώπου Ἑργασίας (Λ)σμός Θύματα τῆς Ἑργασίας).

Αὐταὶ εἶναι αἱ παροχαὶ καὶ εἰσφοραὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἑργατικοῦ Μετώπου καὶ δὲν χρειάζεται νὰ τονίσωμεν ὅτι εἶναι ἄσχετοι πρὸς τὰς παροχὰς καὶ εἰσφοράς τῶν μισθωτῶν εἰς τὰ ἄλλα ἰδρύματα Κοινωνικῆς Προνοίας ὅπως εἶναι αἱ Κοινωνικαὶ Ἀσφαλίσεις.

2. Ὁργάνωσις τοῦ Μετώπου Ἑργασίας.

Διὰ τὴν ὁργάνωσιν τοῦ Μετώπου Ἑργασίας ἠκολουθήθη τὸ σύστημα τῆς ὁργανώσεως τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος. Κατὰ συνέπειαν ἡ ὁργάνωσις τούτου παρουσιάζεται ὑπὸ τρεῖς μορφάς, τὴν τοπικὴν, τὴν ὀριζοντίαν καὶ τὴν κάθετον.

Α'. Τοπική. — Ἡ κατὰ τόπους ὁργάνωσις τῶν ἐργατῶν ἀναποκρίνεται πρὸς τὴν τοῦ κόμματος τοιαύτην. Τὴν τελευταίαν διακλάδωσιν τῆς Ἑργατικῆς Ὁργανώσεως ἀποτελεῖ τὸ μπλόκ (Block), τὸ ὁποῖον εἶναι μίαν ὁμάδα ἐργατῶν μὲ ἀρχηγὸν ἓνα ἐκ τούτων. Τὰ μπλόκ τῶν ἐργατῶν τῆς ἐκμεταλλεύσεως (ἐπιχειρήσεως) συνενούμενα ὑπὸ ἓνα ἀρχηγὸν σχηματίζουν μίαν ἀκτίδα (Zelle). Αἱ ἀκτίδες ὠρισμένης περιοχῆς Ἐκμεταλλεύσεων ἀποτελοῦν τὰς τοπικὰς ὁμάδας (Ortsgruppe). Ἡ ἀμέσως ἀνωτέρα διακλάδωσις τοῦ Μετώπου Ἑργασίας εἶναι αἱ περιοχαὶ (kreise), αἱ ὁποῖαι διευθύνονται ἀπὸ ἓνα τοπικὸν Διοικητήν. Περαιτέρω ὀλόκληρον τὸ Γερμανικὸν Κράτος διαιρεῖται εἰς 33 Περιφερείας (Gau) τοῦ Ἑργατικοῦ Μετώπου εἰς ἕκαστην τῶν ὁποίων ἔχει τοποθετηθῆ καὶ εἰς Διοικητῆς. Αἱ 33 περιφέρειαι πάλιν διευθύνον-

ται από τὸν Γενικὸν Διοικητὴν τῆς Ὀργανώσεως τοῦ ὁποίου ἡ ἔδρα εἶναι τὸ Βερολῖνον.

Διὰ τὰ εἶναι τις ἀρχηγὸς (διοικητὴς) τοῦ μπλόκ, τῆς ἀκτίδος, τῆς τοπικῆς ομάδος, τῆς περιοχῆς, τῆς περιφερείας ἔδει ἀπαραιτήτως νὰ εἶναι μέλος τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος, ἐξαρτώμενος πολιτικῶς ἀπὸ τὴν ἀντίστοιχον πολιτικὴν ὀργάνωσιν. Οὗτοι εἶναι οἱ φορεῖς τῶν πολιτικῶν ἀντιλήψεων τοῦ κόμματος εἰς τὴν διοίκησιν τῶν Ἑργατικῶν Ὀργανώσεων.

Β'. Ὀριζόντιος. — Ὀλόκληρον τὸ Κράτος ἔχει διαιρεθῆ εἰς περιφερείας (Gaubetriebsgemeinschaft), εἰς ἔδρας τῶν ὁποίων ὑπάρχει μία κεντρικὴ ὀργάνωσις τοῦ Μετώπου Ἑργασίας, εἰς τὴν ὁποίαν περιλαμβάνονται ὅλοι οἱ ἐργάται ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐργοστασίου εἰς τὸ ὁποῖον ἐργάζονται καὶ τῆς ἐργασίας τὴν ὁποίαν ἐκτελοῦν. Τὸ σύνολον τῶν ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων καθ' ἑνὸς ἐργοστασίου καὶ γενικῶς τῶν καθέκαστα ἐπιχειρήσεων σχηματίζουν τὰ κύτταρα τῆς Περιφερειακῆς Ὀργανώσεως Betriebsgemeinschaft).

Οἱ ἐργάται ὠρισμένης περιοχῆς ἐπιχειρήσεων δηλαδὴ ὠρισμένοι κοινότητες ἐκμεταλλεύσεως εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐξάρτησιν τῶν τοπικῶν ομάδων (Ortsbetriebsgemeinschaft), αἱ ὁποῖαι πάλιν ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τῆς Περιφερείας.

Οὕτω διὰ πᾶν ζήτημα τὸ ὁποῖον θὰ γεννηθῆ εἰς τὸ ἐργοστάσιον ὁ πρῶτος ἀρμόδιος, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπέμβῃ εἶναι ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἑργατικοῦ Μετώπου ἐν τῷ ἐργοστασίῳ (Betriebsobmann).

Ἄν ἴσως, τὸ ἀνακῦψαν ζήτημα παρουσιάζει σοβαρότητα τινὰ ἢ δὲν δύναται νὰ λυθῆ ἀπὸ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Μετώπου Ἑργασίας ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει, τότε ἐπιλαμβάνεται ὁ Διοικητὴς τῶν τοπικῶν ομάδων καὶ ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας τούτου ὁ Διοικητὴς τῆς Περιφερείας (Gauwalter).

Τὰ γενικῆς φύσεως ζητήματα, τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν τοπικὸν χαρακτῆρα, λύνονται ἀπὸ τὴν κεντρικὴν Διοίκησιν τῆς περιφερείας ἐνῶ τὰ γενικῆς φύσεως τοιαῦτα, ποὺ ἀφοροῦν ὀλόκληρον τὸ Κράτος, διευθετοῦνται σύμφωνα μὲ τὰς ὁδηγίας, αἱ ὁποῖαι παρέχονται ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν τοῦ Βερολίνου.

Οὕτω ἡ περιφερειακὴ Ὀργάνωσις τοῦ Μετώπου Ἑργασίας, ἡ ὁποία περιλαμβάνει ὅλους γενικῶς τοὺς ἐργάτας καὶ ὑπαλλήλους ἀνεξαρτήτως ἐπαγγελματικῆς εἰδικότητος, ἐνῶ παρουσιάζεται ὡς αὐτοτελῆς Ὀργάνωσις εἶναι οὐσιαστικῶς ἐξηρημένη ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τοῦ Κέντρου, ἀφοῦ τὰ γενικῆς φύσεως ζητήματα ἐπιλύει ἐπὶ τῇ βάσει ὁδηγῶν τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως.

Γ'. Κάθετος. — Τέλος τὸ Μέτωπον Ἑργασίας περιλαμβάνει εἰς τοὺς κόλπους του καὶ τὴν κατ' ἐπάγγελμα ὀργάνωσιν τῶν ἐργατῶν. Ὅλοι οἱ ἐργάται καὶ οἱ ὑπάλληλοι, οἱ ἐκτελοῦντες τὴν αὐτὴν ἐργασίαν ἀνήκουν εἰς μίαν κοινότητα ἐκμεταλλεύσεως (Reichsbetriebsgemeinschaft). Αὗται δὲ εἶναι αἱ ἐξῆς 16:

1. Τῶν ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων τῶν εἰδῶν διατροφῆς γενικῶς.
2. Ὑφαντουργίας.
3. Ἰματισμοῦ.
4. Οἰκοδομῶν.
5. Ξύλου.
6. Μετάλλου.
7. Χημικῶν Προϊόντων.
8. Τυπογραφείων.
9. Εἰδῶν χάρτου.
10. Συγκοινωνίας καὶ κρατικῶν ἐργοστασίων.
11. Ὀρυχείων.
12. Τραπεζῶν καὶ Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιριῶν.
13. Ἐλευθέρων Ἐπαγγελμάτων.
14. Ἀγροτικῶν Ἐπιχειρήσεων.
15. Γῆς.
16. Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας.

Αἱ ἐνιαῖαι κοινότητες ἐκμεταλλεύσεως ὑποδιαιροῦνται εἰς περιφερειακὰς τοιαύτας, αἵτινες ἐδρεύουσιν εἰς τὴν περιφερειακὴν Ὀργάνωσιν τοῦ Μετώπου Ἐργασίας, τοῦ ὁποίου ἀπότηλοῦν τμήματα.

Ἡ κατ' ἐπάγγελμα ὀργάνωσις τῶν ἐργατῶν ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐνιαίαν ρύθμισιν τῶν ζητημάτων, πού ἀφοροῦν τὸν ἐργατικὸν τοῦτον κλάδον, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἐμφανίζονται ὑπὸ τὴν γενιὴν τῶν μορφῶν. Ἐφ' ὅσον ὁμως πρόκειται περὶ ὑποθέσεων, αἵτινες ἀφοροῦν ὠρισμένον κλάδον ἐργατῶν μιᾶς περιφερείας, εἶναι φυσικὸν ὅπως αὗται διευθετοῦνται ἀπὸ τὴν περιφερειακὴν Ὀργάνωσιν τοῦ Μετώπου Ἐργασίας, ἀφοῦ προηγουμένως ἐκδηλωθῆ καὶ ἡ γνώμη τῆς διοικήσεως τῆς Κρατικῆς κοινότητος τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ Ὀργάνωσις τοῦ Μετώπου Ἐργασίας παρουσιάζεται ὡς πολυδαίδαλος, πλὴν ὁμως ἐν τῇ πράξει ἔχουν τόσον ἀπλοποιηθῆ τὰ πράγματα, ὥστε ἡ εὐθύνη ἐκάστου ὀργάνου νὰ εἶναι σαφῶς καθωρισμένη καὶ ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ ἐργάτου νὰ εἶναι ἄμεσος καὶ ἐπὶ τόπου, χωρὶς νὰ εἶναι ἠναγκασμένος οὗτος νὰ προστρέχη εἰς τὸ κέντρον διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ὑποθέσεών του.

3. Ἐσωτερικὴ Ὀργάνωσις.

Ἡ Κεντρικὴ Διοίκησις τοῦ Μετώπου Ἐργασίας ὡς καὶ αἱ περιφερειακαὶ Ὀργανώσεις τούτου περιλαμβάνουσιν τὰς κάτωθι ὑπηρεσίας:

α) Ὑπηρεσία Ὀργανώσεως. — Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ὑπάγονται ὅλα γενικῶς τὰ ζητήματα πού ἀφοροῦν τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Μετώπου Ἐργασίας.

Εἰς αὐτὴν εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ ἐπίβλεψις καὶ παρακολούθησις τῆς ἀπροσκόπτου λειτουργίας τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν, αἵτινες ἀνήκουν εἰς τὸ Μέτωπον Ἐργασίας. Ὁ προϊστάμενος αὐτῆς ἔδει νὰ τυγχάνη εὐρείας μορφώσεως, τοσοῦτω μᾶλλον, καθ' ὅσον εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἐλέγχη τὰς πράξεις τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων, νὰ παρακολουθῆ τὴν διενέργειαν τῆς προπαγάνδας καὶ νὰ διδῆ τὰς δεούσας ὁδηγίας πρὸς σκοπι-

μωτέραν διεξαγωγήν αὐτῆς, νὰ συγκεντρῶνῃ ὅλα ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν στατιστικῶν πινάκων. Τέλος ἰὸ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας ταύτης εἶναι ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Διοικητοῦ, ὅταν οὗτος ἀπουσιάζῃ ἢ κωλύεται.

β) Ὑπηρεσία Τύπου. — Τὸ τμήμα τοῦτο συγκεντρῶνει ὅλα τὰ δημοσιεύματα ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, ποῦ ἀφοροῦν τὸ Μέτωπον Ἐργασίας καὶ δίδει τὰς δεούσας ἀπαντήσεις εἰς πᾶν ζήτημα ποῦ ἀφορᾷ τὴν δρᾶσιν τοῦ Μετώπου Ἐργασίας. Περαιτέρω, ἐκδίδει τὴν Ἐργατικὴν Ἐφημερίδα, ἐκ τῆς ὁποίας ὁ ἐργάτης ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀρύεται τὰς ἀναγκαίαις ἐκείνας γνώσεις, αἵτινες εἶναι χρήσιμοι διὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του, ἀφ' ἑτέρου δὲ εὐρίσκει ἐκάστοτε πνευματικὴν τροφήν, χρήσιμον διὰ τὴν διανοητικὴν του ἀνάπτυξιν.

γ) Ὑπηρεσία Ἐκπαιδύσεως. — Οἱ Ἐθνικοσοσιαλισταὶ ἀποδίδουν ἐξαιρετικὴν σημασίαν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ. Πιστεύουν δέ, ὅτι μόνον διὰ τῆς διαπαιδαγωγήσεως θὰ κατορθωθῇ ἡ πλήρης ἐκπλήρωσις τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ. Ἐκκινοῦντες ἀπὸ τὴν ἀρχὴν αὐτὴν, ὠργάνωσαν πλήρες δίκτυον ἐκπαιδεύσεως τοῦ λαοῦ, ἕνα μέρος τοῦ ὁποίου εἶναι καὶ ἡ εἰς τὸ Ἐργατικὸν Μέτωπον περιληφθεῖσα ὑπηρεσία.

Αὕτη ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν πνευματικὴν τῶν ἐργατῶν ἀνύψωσιν, ἥτις ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς φοιτήσεως τῶν ἐργατῶν εἰς νυκτερινὰς σχολὰς, εἰδικῶς διὰ τοὺς ἐργάτας λειτουργούσας. Τὰ μαθήματα, ἅτινα κατὰ κανόνα διδάσκονται, ἀναφέρονται α) εἰς τὴν ἐθνικοσοσιαλιστικὴν κοσμοθεωρίαν, β) εἰς τὴν κοινωνικὴν πολιτικὴν καὶ γ) εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῶν ἐργατικῶν νόμων.

Ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἀναλαμβάνει εἰδικώτερον τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἐργατικοῦ Μετώπου καὶ πρὸ παντὸς τῶν στελεχῶν ἐκείνων, ἅτινα λόγῳ τῆς θέσεώς των εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ ἐπικοινωνοῦν μὲ τὴν ἐργατικὴν μᾶζαν.

δ) Ὑπηρεσία Κοινωνικῆς Πολιτικῆς. — Ἡ συγκεντρώσις τῶν στοιχείων ἐκείνων, ἅτινα εἶναι ἀπαραίτητα πρὸς διακανονισμὸν τῆς περαιτέρω πορείας ἐν τῇ ἐνασκήσει τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς διενεργεῖται παρὰ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐπιδράσεως καὶ τοῦ ἀντικτύπου, τὸν ὁποῖον προκαλοῦν, οἱ εἰς ἐφαρμογὴν τιθέμενοι ἐργατικοὶ νόμοι, ἐπὶ τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ἐμπίπτει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ὑπηρεσίας Κοινωνικῆς Προνοίας.

Αὕτη καταρτίζει τὸν ἐργατικὸν τιμᾶριθμον καὶ ὑποδεικνύει τὴν βελτίωσιν τῶν ἐργατικῶν ἡμερομισθίων, ὅταν αἱ οἰκονομικαὶ συνθήκαι τῆς χώρας εἶναι εὐνοϊκαί. Αὕτη ὑποδεικνύει τὰς ἀναγκαίαις τροποποιήσεις αἵτινες δέον νὰ ἐπέλθουν εἰς τὴν σφαῖραν τοῦ Ἐργατικοῦ Δικαίου. Τέλος ἡ ὑπηρεσία Κοινωνικῆς Πολιτικῆς ἀποτελεῖ τὸν συνδετικὸν κρίκον μεταξὺ Μετώπου Ἐργασίας καὶ Διοικητοῦ Ἐργασίας.

ε) Ὑπηρεσία Προπαγάνδας. — Ἡ ὑπηρεσία αὕτη, εὐρισκομένη εἰς στενὴν ἐπαφὴν μὲ ὅλα τὰ Τμήματα τοῦ Ἐργατικοῦ Μετώ-

πο, ἔχει ὡς καθήκον τὴν διαφώτισιν τῶν ἐργατῶν ἐπὶ τῶν εὐεργετικῶν ἀποτελεσμάτων, ἅτινα ἔχουν τὰ διάφορα νομοθετήματα τῆς Ἐθνικοσοσιαλιστικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Ἡ προπαγάνδα διεξάγεται εἴτε διὰ τοῦ Τύπου, εἴτε δι' ὁμιλιῶν, αἵτινες λαμβάνουν χώραν εἰς ἐργατικὰς συγκεντρώσεις.

στ) Ὑπηρεσία Ὑγείας τοῦ Λαοῦ. — Ἡ ἐξασφάλισις ὄρων ὑγιεινῶν, πρὸ πάντων εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας, εἶναι ἐν ἑκ τῶν σπουδαιότερων μελημάτων τῶν Ε. Μ. Συνεστήθη εἰδικὸν σῶμα ἐπιθεωρητῶν, οἵτινες, περιερχόμενοι τὰ ἐργοστάσια, ὑποδεικνύουν τὰς ἀναγκαίας βελτιώσεις, αἵτινες ἔδει νὰ ἐπέλθουν πρὸς ἐξασφάλισιν ὑγιεινῶν ὄρων ἐργασίας.

Ἡ ἰατρικὴ τῶν ἐργατῶν ἐξέτασις ἀποτελεῖ ἐπίσης μέλημα τῶν Ε. Μ. Ἡ καταπολέμησις τῶν νόσων ἐκείνων, αἵτινες εἰδικώτερον προσβάλλουν τὰ λαϊκὰ στρώματα ἐπισύρουν ἰδιαίτερος τὴν προσοχὴν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

ζ) Ὑπηρεσία Νομικῶν Ὑποθέσεων. — Τὰ πάσης φύσεως νομικὰ ζητήματα εὐρίσκουν τὴν ἐμπρέπουσαν ἐπεξεργασίαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην.

Πολλάκις ζητήματα νομικῆς φύσεως, δημιουργούμενα μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν π. χ. ἐρμηνεῖα συμβάσεων ἐργασίας, τακτοποιοῦνται μέσῳ τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης, χῶρὶς νὰ συντρέχη λόγος προσφυγῆς εἰς τὸ δικαστήριον.

η) Ὑπηρεσία Νέων. — Ἡ ὑπηρεσία αὕτη, εὐρισκομένη εἰς διαρκῆ ἐπικοινωνίαν μὲ τὴν Ὀργάνωσιν τῆς Νεολαίας, ἀποβλέπει κυρίως εἰς τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐργαζομένης νεολαίας, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐπαγγελματικὴν τῶν κατάρτισιν καὶ τὴν σωματικὴν αὐτῶν ἀνάπτυξιν. Ἡ προσπάθεια τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Νέων συγκεντροῦται εἰς τὴν τοποθέτησιν τῶν νέων εἰς τὰς ἐργασίας ἐκείνας αἱ ὁποῖαι ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰ πνευματικὰ αὐτῶν χαρίσματα καὶ τὴν σωματικὴν αὐτῶν διάπλασιν. Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν νέων εἰς τὸ ἐπάγγελμα τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἐξασκήσουν, συντελεῖται εἰς εἰδικὰ ἐπαγγελματικὰ σχολεῖα.

θ) Ὑπηρεσία Γυναικῶν. — Ἡ παρακολούθησις τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν καὶ ἡ ἰδιαίτερα μέριμνα ὑπὲρ αὐτῶν κατὰ τοὺς μῆνας τῆς ἐγκυμωσύνης καὶ μετὰ τὸν τοκετόν, ὡς καὶ ἡ καλὴ μεταχείρισις αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἐργοδοτῶν, θεωρεῖται ἡ κυριώτερα φροντίς τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

ι) Ὑπηρεσία Οἰκονομικῶν Ζητημάτων. — Κάθε μέτρον κοινωνικῆς πολιτικῆς διὰ νὰ ἔχη πάγια εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς ἐργατικῆς τάξεως ἔδει ἀπαραιτήτως νὰ εἶναι προσηρμοσμένον πρὸς τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν καὶ πρὸ παντός νὰ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν οἰκονομικὴν δυναμικότητα τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς οἰκονομικῆς ἀντοχῆς τῶν ἐπιχειρήσεων, εἶναι ἀνατεθειμένος εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν ταύτην.

Προκειμένου νὰ ὑψωθοῦν τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν ἐνὸς βιομηχανικοῦ κλάδου θὰ πρέπει προηγουμένως ἡ Ὑπηρεσία Οἰκονομικῶν

ζητημάτων του Ε. Μ. να γνωμοδοτήσει περί τῆς οικονομικῆς ἀντοχῆς τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἐπιβάρυνσις ἧτις θὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸν βιομηχανικὸν τοῦτον κλάδον νὰ μὴν ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν καταστροφὴν τούτου.

ια). Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν.— Ἡ παρακολούθησις τῶν τόπων ἐργασίας ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως διενεργεῖται ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς, ἡ ὁποία χωρὶς νὰ ἀποτελῇ ἀστυνομικὸν σῶμα, εἶναι ὀργανωμένη κατὰ τρόπον ἀστυνομικόν. Διὰ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς παρακολουθοῦνται τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα ἅτινα διὰ παντὸς τρόπου προσπαθοῦν νὰ διενεργήσουν ἀντιχιτλικὴν προπαγάνδαν, μεταξὺ τῶν ἐργατῶν.

ιβ) «Ἡ δύναμις διὰ τῆς χαρᾶς». — Μία ἐκ τῶν σπουδαιότερων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ε. Μ., ἡ ὁποία ἔχει ἀναλάβει τὴν ψυχαγωγίαν τοῦ ἐργάτου κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταεργασιακῆς ἀναπαύσεως καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς χορηγήσεως ἀδείας εἰς τοὺς ἐργάτας εἶναι «ἡ δύναμις διὰ τῆς χαρᾶς». Ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἔχει περὶ τὰ 10 τμήματα, ἐξ ὧν τὰ σπουδαιότερα εἶναι :

Τμήμα διὰ ταξείδια ἐξωτερικοῦ, διὰ πεζοπορίαν, τμήμα μετεργασιακῆς ἀναψυχῆς, τμήμα ἀθλητισμοῦ, τμήμα διὰ τὴν ὠραιότητα τῆς ἐργασίας.

Γ. ΤΡΙΜΗΣ